

Mérgezés

Lassan nincs bennem semmi,
a harag is kiürült. Remegve
öklendezek a porcelánkagyló fölött.
Mérgezés lehet.

Nem kellett volna
a szobanövényeket kóstolgatni,
tudhattam volna,
a legtöbbjük mérgező.
Beférkőznek, pompáznak,
de időzített bombák.

Vérízű a szám. Üveg a bőröm,
alatta látványkonyha a sok kanyargó ér,
megannyi visszafordult, elvékonyodó
gondolat.
Aki ragadozó akar lenni, miért
a virágoknak esik neki?

Maradék sörrel olyan csodásan meg lehet
tisztítani a búcsúleveleket,
hogy tükröződnek bennük a tekintetek.

Csak egyszer láttam apám arcán őszinte
csodálatot:
csillogó szemmel arról mesélt,
a kocsmában egy ismerőse
leharapta a söröspohár szélét,
megrágta és le is nyelte azt.

Kőfejtő

Sivatagi por égeti a látványt
milliárd parányi prizmán
a fény rommá töri magát
szemben elpattant nyalábok gyűlnek

a csapadékot megszínezheti
végre akár vérezhet is a hó

a konyhában fáradó olaj keni
az odakozmált levegőt a mikrószűrő
pislákoló zsarátnok
s az ajtó mögött forogva szédül az alkony

visszaszámol a digitális óra
sercegve fröccsenek ki a csillagok
egyeseivel égnek az éjszaka bőrébe
akár a délszláv háború idején
a házfalak golyók ütötte sebei

ahogy a forni készülő tej bőrére fújunk
úgy leplezi le finom ráncainkat
és fagyasztja arcunkra
a rideg februári szél

Zsebtelep

a hétköznapiok bármit hangszerré tehetnek
péntekre az üres üvegek
az erkélyen épp megfelelő szögben állnak
hogy szájukon át fejhangan fakadjon dalra a szél
mélyíti szólamát férfiasabbnak tűnne
de pont ettől olyan törekeny ez a süvöltés

mindig ide vágytam
a panel kopott geometriájába
úgy véltem itt lakik aki családban él
az igazi otthonnak téglatest vagy kocka kell
hittem egy egész falat betöltő egzotikus posztertáj
a tengertapéta partra mossa éjjelente igazgyöngyeit
a távoli havas csúcs hegymászóvá teheti
az összes telepi gyereket

arra gondolni sem mertem soha hogy
a tömbház is lehet tajgetosz
ahonnan csalódott fiatalok eregetik mélybe szüleiket
a göngyöleg visszaváltódik
helyére mások üresednek

a rosszul felcsavazott nyolcas házszám az oldalára billen
s kiszáradt szemmel bámul a végtelen
ez a város túl sűrű alig enged be némi huzatot
ami újra átírhatná a régi dalokat a palackok ajkain.

Juhász Róbert 1980-ban született Zalaszentgróton, mikor még ott is lehetett. Német nyelv és irodalom tanár, művei többek között megjelentek a Hévíz, a Székelyföld, a KULTer.hu, a Tiszatáj és a Bárka hasábjain. Első kötetének címe és a szerzője már megvan.